

هو الله - ای نیر افیق ذکر و ثناء و ای سیناء منور بشعله...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۰۹

هو الله

ای نیر افیق ذکر و ثناء و ای سیناء منور بشعله هدی، این چه نغمه جانسوز بود که در قلوب آتش افروخت و این چه ناله نیران افروز بود که دلهای یاران بسوخت از استماعش اهل ملاء اعلی بنوحه و ندبه برخاستند و از تأثیراتش اهل سرادق قدس بناله و مویه و گریه دمساز گشتند و با چشمی اشکبار و آهی آتشبار فریاد و فغان آغاز نمودند چه که آن دو مظلوم در دست ستمکار جهول و ظلوم افتادند و چنان اذیت و جفائی نمود که از بدو امر تا بحال هیچ ظالم درنده ئی و مار گزنده ئی و گرگ تیز چنگی و خونخوار بی نام و ننگی چنین درندگی و خونخوارگی ننموده. یزید پلید و ولید عنید هر دو چون درندگان خونخواران و چون کلاب حقود سید وجود و مظهر الطاف ربّ و دود را دریدند و آن حنجر مبارکرا بخنجر ظلم و اعتساف بریدند. ولی چنین ستمی روا نداشتند که طفل دوازده ساله را با آن صباحت و ملاححت و بلاغت و فصاحت و روی روشن و نطقی چون عندلیب گلشن چنان مفقود و نابود نمایند که اثری باقی نماند. باری مظلومیت آن پدر بزرگوار و معذوریت این پسر معصوم جان نثار بدرجه ئی واقع که در صحائف قرون و اعصار مثل و شبش مذکور نه و این قربان در ملکوت ابهی بغایت مقبول و محبوب و پر بها قسم بحمال مقصود و حضرت ملیک محمود که جواهر وجود در غیب امکان بحیرت نگراند و بمنتهای غبطه آرزوی این احسان مینمایند. پس ای دو بلبل گویای گلشن توحید و

ORIGINAL

AUDIO

ای دو مرغ خوش سخن گلبن تجرید ممنون و خشنود شوید که در ماتم این دو کوکب نورانی افق تفرید چنین
مرثیه ئی انشاء و انشاد نمودید فی الحقیقه از ابداع مراثیست و افصح اشعار. بلیغ و بدیع و سهل و ممتنع و در محلّ
و موقع واقع. طوبی لکم و خراج ربکم خیر لکم من کلّ أجر. و جائزه این منظومه در ملکوت ابی معلوم گردد
(عع)

